

Pleidooi voor de verbeelding

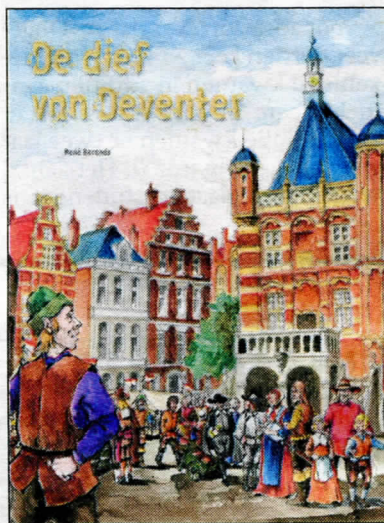
René Berends schreef *De Dief van Deventer*: start van een reeks historische kinderboeken over Deventer.

door René Vorderman

DEVENTER – Het is dat het Historisch Museum open blijft. Maar als de gemeente haar plan had doorgezet om de boel te sluiten, dan had de woning van René Berends (57) dienst kunnen doen als prima alternatief. De schrijver heeft zijn huis vol staan en liggen met memorabilia van met name Deventer bedrijven. In de gang hangen emaille borden van onder meer Bussink, Ten Have en Tonicum Noury, een bovenkamer is ingericht als heus mini-museum. We zien een reclamebord van Anton Hunink, een oude kaart van de wedstrijd Ajax-Go Ahead en een bord met de tekst: 'Deventer Dagblad, f. 2,50 per kwartaal'. Berends, pabo-docent en gepassioneerde schrijver en verteller, heeft meer dan tweehonderd (kinder)boeken op zijn naam staan. Het nieuwste exemplaar wordt woensdag gepresenteerd. *De Dief van Deventer*, een kinderboek, speelt zich af in de zeventiende eeuw en is grotendeels op historische feiten gebaseerd. De

“Door 3d-brillen en digiborden verzinnen kinderen zelf geen plaatjes meer bij een verhaal

René Berends.

■ *De Dief van Deventer* speelt zich af in de zeventiende eeuw.

vader van de tweeling Anna en Jan is hessenman (vervoerder, handelaar) en neemt zijn kinderen mee naar Deventer. Onderweg wordt een marskramer overvallen en de dappere Anna en Jan gaan op de jaarmarkt in Deventer op zoek naar de dief. Het boek telt 56 pagina's en is fraai geïllustreerd door Hans Stempher. „Ik heb het in drie maanden geschreven”, zegt Berends. „Ik bedenk voortdurend verhalen en schrijf me te pletter. Zal wel met mijn onrustige geest te maken hebben.” Alle basisscholen in de gemeente krijgen drie exemplaren van *De Dief van Deventer*. Berends: „Met verhalen over de eigen stad en streek kun je kinderen interesseren voor geschiedenis. Bij dat soort verhalen begint het. De ver-

telcultuur zit ons in de genen. Denk aan duizend jaar geleden toen mensen elkaar bij een kampvuur vertelden wat ze hadden meegemaakt. De mooiste herinnering van bijna al mijn studenten is de geschiedenisleraar die zo mooi kon vertellen. We moeten daarnaar terug. De wereld is zo gevisualiseerd, we moeten de verbeeldingskracht van kinderen blijven aanspreken. Door 3d-brillen en digiborden verzinnen kinderen zelf geen plaatjes meer bij een verhaal. Terwijl dat wel belangrijk is voor de cognitieve ontwikkeling. Het draagt bij aan creatief denken.”

De fascinatie voor de geschiedenis van Deventer begon bij Berends, geboren en getogen in de stad, toen hij tien was. „Ik spiekte in de linnenkast van mijn moeder en vond een doosje met oude ansichtkaarten. Vooral de kaart van de bootjesbrug over de IJssel sprak me aan. Hoewel mijn moeder boos was dat ik in haar linnenkast zat, mocht ik de oude kaarten toch hebben. Ik probeerde me voor te stellen hoe ik rondliep in het Deventer van die tijd. Als een soort Kruiemeltje of Pietje Bell.”

Gaandeweg stapte hij over van ansichtkaarten naar verpakkingsmaterialen en reclame-uitingen. „Met name de sociale geschiedenis boeit me. Deventer had vroeger vele sigarenmakers. Moet je je voorstellen: dat zo'n man veertig jaar lang vierduizend sigaren per week draaide. Aan de Tabakswal staat nog een prachtige fabriek.” Geschiedenis moet je voelen en proeven, is het credo van Berends. „Alle Deventer schoolklassen zouden bij wijze van spreken minimaal twee keer per jaar naar het Historisch Museum moeten gaan. Ik ben in elk geval blij dat het museum in De Waag niet is wegbezuinigd.”